

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
 איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני זי"ע
 מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת קרח תשפ"א | גליון מס' 296

הוא, 'כתוב שמי על פתחך ואי אתה מתיירא מן המזיקים'. ועוד דרשו בזוהר הקדוש (חלק ג ש:), מזוות - אותיות זו מות.

לכן טען קורח, אחר ומטרתו של פתיל התכלת שבציצית, לזכור את מצוות ה', כנאמר 'ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת וגו' וראיתם אתו וזכרתם'. אם כן, וודאי שכאשר תהיה הטלית עשויה כולה מתכלת, על אחת כמה וכמה, שתעורר את האדם לזכירה. ומה שהצריכה התורה פתיל תכלת, היינו שלא יפחתו בבגד לבן, מפתיל אחד של תכלת.

והוא הדין במזווה, טען קרח. לא התכוונה התורה לצוות, אלא שלא יפחות אדם מהנחת שתי פרשיות על פתחו, כדי שתהיינה לו להגנה על ביתו ולהרבות חיים. אולם, מי שמחזיק בביתו ספר תורה שלם, וודאי שיהיה לו להגנה מושלמת, מכל מזיק ופגע רע. נמצא שלא חלק קורח על עצם המצוות, אלא על אופן הבנתן על ידי משה רבינו.

זאת היתה טענתו, אף כלפי מינויו של אליצפן לנשיאות. כי הנה היה קרח גדול מאליצפן, גם בחכמה וגם בשנים. לכן היה סבור, כי ה' ציווה על משה רבינו רק שימנה נשיא לבני קהת, אך לא ציווהו מי הוא זה שיהא הנשיא. ומשה רבינו, הוא זה שבחר באליצפן הקטן יותר. ולפי טענתו, היה לו למשה רבינו, לבחור בחשוב ובגדול יותר. וכסברתו כלפי ציצית ומזווה, שהריבוי והגדולה יש להם חשיבות יתר.

אך אליבא דאמת, טעה בזה קורח. ולא ציווה הקדוש ברוך הוא, אלא דווקא על חוט אחד של תכלת בציצית, בכדי להכשיר את הבגד, גם אם יהיה עשוי כולו תכלת. וכן המזווה בת שתי פרשיות, היא אשר תפטור ותגן על הבית, אף

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי (במדבר טו ו)

מה כתיב למעלה מן העניין, דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצית (במדבר טו לח). קפץ קרח ואמר למשה, אתה אומר ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. טלית שכולה תכלת, מה היא שתהא פטורה מן הציצית? אמר לו משה, חייבת בציצית. אמר לו קרח, טלית שכולה תכלת אינה פוטרת עצמה, וארבעה חוטין פוטר אותה? בית מלא ספרים, מהו שיהא פטור מן המזווה? אמר לו, חייב במזווה. אמר לו, כל התורה כולה, מאתיים שבעים וחמש פרשיות שיש בה, כולן אין פוטרות את הבית. ושתי פרשיות שבמזווה, פוטרות את הבית? אמר לו, דברים אלו לא נצטוו עליהם, ומלבך אתה בודאם. (מדלג תחומא קרח ב)

קשה, הלא עיקר מחלוקתו של קורח, התעוררה מחמת קנאתו וטענתו, על שבחר משה לנשיאות בני קהת את אליצפן בן עוזיאל ולא אותו. מהי איפה השייכות, בין השגותיו בנוגע למצוות ציצית ומזווה, לבין ערעורו על אודות נשיאות אליצפן.

ויש לבאר הדברים, בהקדם מה שמצאנו עניין משותף, לשתי המצוות הנזכרות, ציצית ומזווה. כי בשתייהן, מבואר בפסוקים טעמן ומטרתן. הציצית ניתנה, כדי לזכור על ידה את כל מצוות ה'. כמפורש בפסוק (במדבר טו, לח - לט), 'ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם'.

המזווה, גם היא נאמר בה מפורשות (דברים יא, כ - כא), 'וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם'. וכן אמרו חכמים בזוהר הקדוש, (שמות לו:) שאמר הקדוש ברוך

הלכתא כנהמני על החולים שנתרפאו

כשהגיעה התשובה החיוכית על נאיף קוביז 19 בדמו של אבי שליט"א, לא נחננו. הוא נחשב לאדם בריא וחסון. לא חזי חבובר. ורכיס חכני יליוו זכו לתואר 'חחליחיס' של זלנקוט כלשהם.

לחחרת בצהריים, אחי חורתי התקשרה וסיפרה שהיום בבוקר אבא קם עם חוס טובה ושיצול קשה. וכעת הולך להגיע רופא לבדוק אותו. התחלנו קצת לדאוג, אבל לא ידענו מה הולך לעבור עלינו כמה שעות אחרי שהגיע לעשרי בית החולים, אליו נשלח חידית שלי הרופא.

כשהפנתתי את המצב הקשה, החלטתי לתרום לטובת חכון תולדות שנים, שכחות רבינו תעמוד, תמן ותושיע. במקביל, פניתי לעסקן רפואי חמו אני חידוד כבר שנים רבות, והסברתי לו את המצב שנקלענו אליו, ועזרתו נחוצה כעת מאוד.

הוא אכן התייס לסייע, לחרות הפניות הרבות שזרחתו אלינו כל הזמן, והביא לחיטת אבי את טובי הרופאים. עמדנו בקשר כמה ימים, הוא היה מעדכן אותנו חזי פעם בפרטים הטכניים, ואנו השתדלנו לא להטריד יותר חזי. עד שבסוף אבי החלים. החירות שבה הוא הכריזו הדהיחה את הרופאים. עד שהוא אפילו לא היה צריך להגיע לסיקוס, דבר נדיר מאוד לחי שהגיע למצבים כאלו. אבל, לא יסירנו עד כמה המצב היה חמור.

אבי, שחם חחני אחרי הכל, על התערבותו של העסקן, התקשר להודות לו על עזרתו בהצלחת חיו. ורק אז, לראשונה, התעלה, שהרופאים לא נתנו לו הרבה סיכוי לזאת מצה. ויותר מצה, הם אחרו בפה חלוא, שאם הוא יצליח לזאת מצה, הוא יצטרך סיקוס ארוך מאוד, ואולי יגיע למצב יחסית סביר. אף רופא לא נתן לו סיכוי להחלים לחמרי. בלי שום תסמינים.

סיפרתי לאבי על התרומה שנתתי לחכון תולדות שנים, ושאני בטוח שכחותו היא עמדה לו חרדת לבאר חח. וענינו הודינו להם הטוב על רחמי וחסינו. אבי שליט"א ביקש שאפרסם כאן את הסיפור, בכדי להודות של קדשו, ולפרסם את כוח רבינו ועש קדושתו.

לו יהיה מלא כולו בספרים. וכמו כן, ציווה על משה רבינו, למנות את אליצפן כנשיאם של בני קהת, הגם שהיה לפניו את קורח, אשר היה גדול ממנו בחכמה ובשנים. כי לא הריבוי והגדולה הם הקובעים, כלפי מעלה.

(זרע שמשון פרשת קורח, מאמר א)

~~~~

כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו (במדבר טו ג)

לא אתם לבדכם שמעתם בסיני אנכי ה' אלוקיך, כל העדה שמעו (כ"ז)

דברי רש"י מוקשים לכאורה. מה טעם יש, בטענתו של קורח 'כל העדה שמעו', כדי לחלוק על משה רבינו. הלא הוא עצמו מודה, כי את שאר חלקי התורה, שמע רק משה לבדו.

ויש לומר שקורח סבר, כי אחר וכל בני ישראל, שמעו את קולו של השי"ת במאמר 'אנכי', קבלו כולם דעה וסברא ישרה. בשל כך, הם גם מכונים 'דור דעה', (במדבר רבה יט ג). כיון שכן, אינם צריכים עוד להיעזר בסברתו ובדעתו של משה, אלא ראויים המה כולם לשבת בסנהדרין, לדון דיני נפשות ולהנהיג את העם. וכשם שמשה נקרא 'איש האלוקים' (דברים לג א), גם הם ראויים לכינוי זה, שהלא הדיינים נקראים 'אלוהים'.

זה מה שטען קורח, כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה'. אחר וכל ישראל שמעו 'אנכי' מפי הגבורה, אזי סברתם של כולם ישרה ויכולים לדון. וממילא, 'בתוכם ה'.' כמו שנאמר (תהלים פב א), 'אלוקים ניצב בעדת א-ל'.

(תולדות שמשון, פרקי אבות, פרק א משנה א)

טוב שמוע

בשורה טובה תדשן עצם, הופיע! הספר 'זרע שמשון המפואר' לקט אמרים נבחרים לחומש במדבר ומגילת רות. ניתן כבר ב"ה להשיג בחנויות הספרים.

כמו כן, בירושלים: 05832-80300, בבני ברק: 05484-69674, בשאר הארץ: 05276-97791

להארות משוב וכן לקבלת העלון במייל lk0772027554@gmail.com